

tafse; sunniwad holetumad wannemad, perre-
mehhed ja lapsed tagga; finniwad rama-
tuid waeste lastele ja melehead hea luggi-
jattete. Waeste lastele jaggatafse ka ilma
ramatuid, mis firrikorahha ehk korjo, kingi-
tusse, ehk ka trahwi, rahha eest ostetafse.

Rus siis ka kolisid ei olle ollemas, seäl-
gi ikka õppetust on, kulamist, loetamist,
maenitsemist ja taggasundimist. Peab ka
meie ma, rahwale sedda head kitust andma,
et ille meie Ma, aast' aastalt laste õppe-
tus tuismas on, ja et wannemad ja lap-
sed selle kalli ja wägga tarwilisse asja eest
ikka rohkeemat murret pearwad, nenda et kei-
fis kihhelkondades tüttarlapsed ennamiste
puhhas ramatud moistwad, ja neid poeg-
lapsi ka wähhä on, kes koggoni oskamat-
ta olleksid.

Et meie maal siis käl weel kolidest pudo
ja marahwa laste õppetaminne ennamiste
kihhelkonna õppetajatte ja laste, ning perre
wannematte hõlks on: siis ommeti ei sun-
ni sedda mitte õõlda, et meie maal kolisid

ei kuskil pea ollema; sadik siis et tohiks
sedda meie peäle kaebada, et laste õppe-
tamisse järrele ei kulata ehk ka meie Ma-
rahwast ja nende lapsi rummalaks laita ja
teotada. Inglis, maal, Prantsosi, maal,
ja monnes kohas Saksamaalgi, tallorah-
wa lapsed hopis rummalamad kui meie
marahwa lapsed pollegi; egga olle seäl mit-
te ni paljo ramatoluggejaid tallorahwa seas,
kui neid meie maal on, ehk käl nende made
rahwas monne mu tundmisse ja tõ polest
targemaks ja osawamaks loetafse.

Meie maal on ikka üks teine tallopoia soust
olnud, kes ka oskanud kirjotada. Agga meie
päiwiil saggib neid ikka ennam jure ja mitto
noort innimest on wägga himmofad kirjo-
tamist õppima, ning õppiwad nemmad sed-
da ennamiste lühikesse aiaga, kui agga kir-
rifo õppetajad ehk muud head innimesed
wähhägi teed ette juhhatawad; monni õp-
pibki ilmajuhhatamatta isseennest, kui wähhä
kirja ees on. Üllepea näib sest aiast kui
meie marahwas pärrisorjusse põlwest lahti on